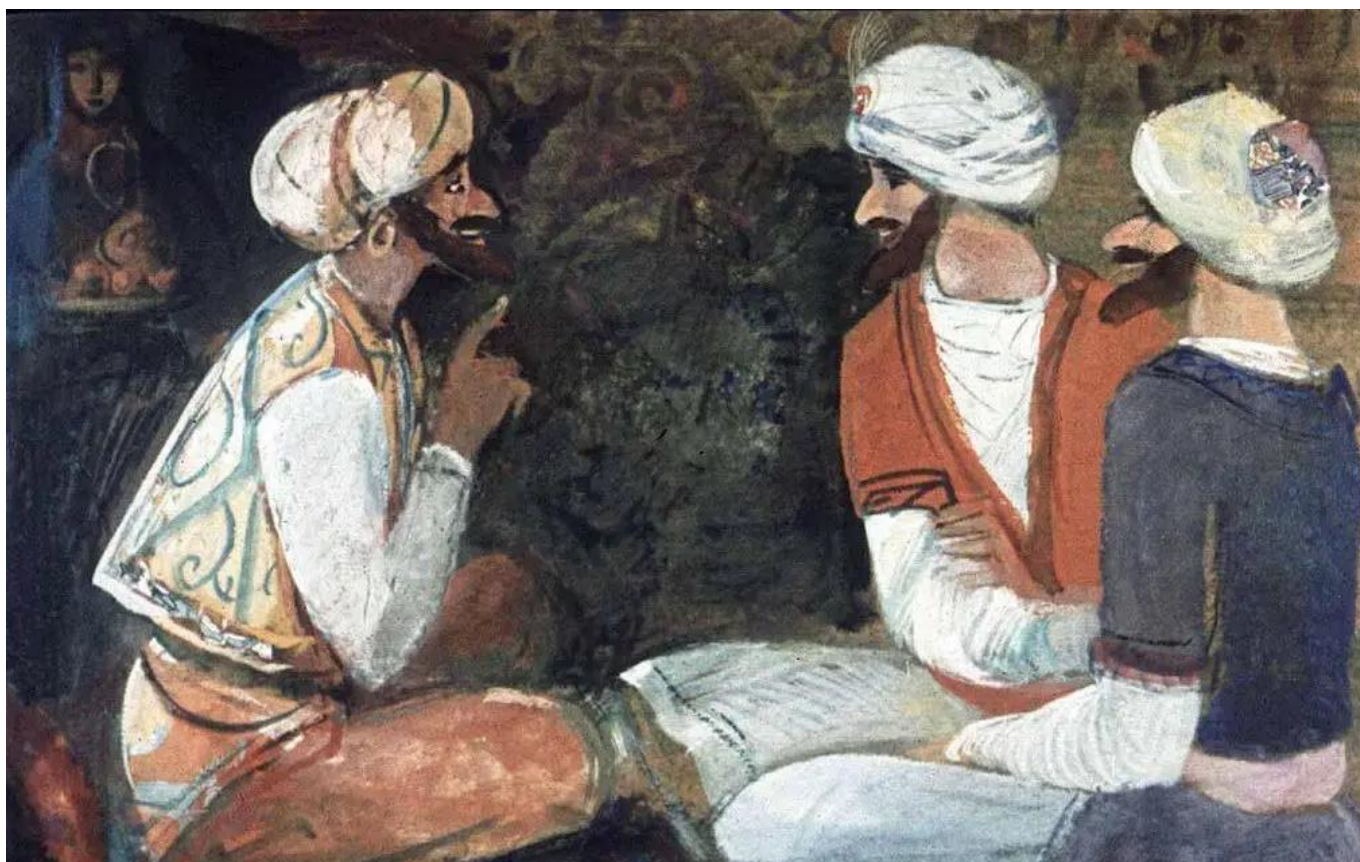

Pe vremea Califului Harun Al Rasid, traia la Bagdad un om foarte frumos si bogat, pe nume Sindbad. Si avea Sindbad acesta un serai ca-n basme, unde

...isi primea zilnic prietenii, si le povestea ore-n sir despre minunatele sale alatorii pe mare.

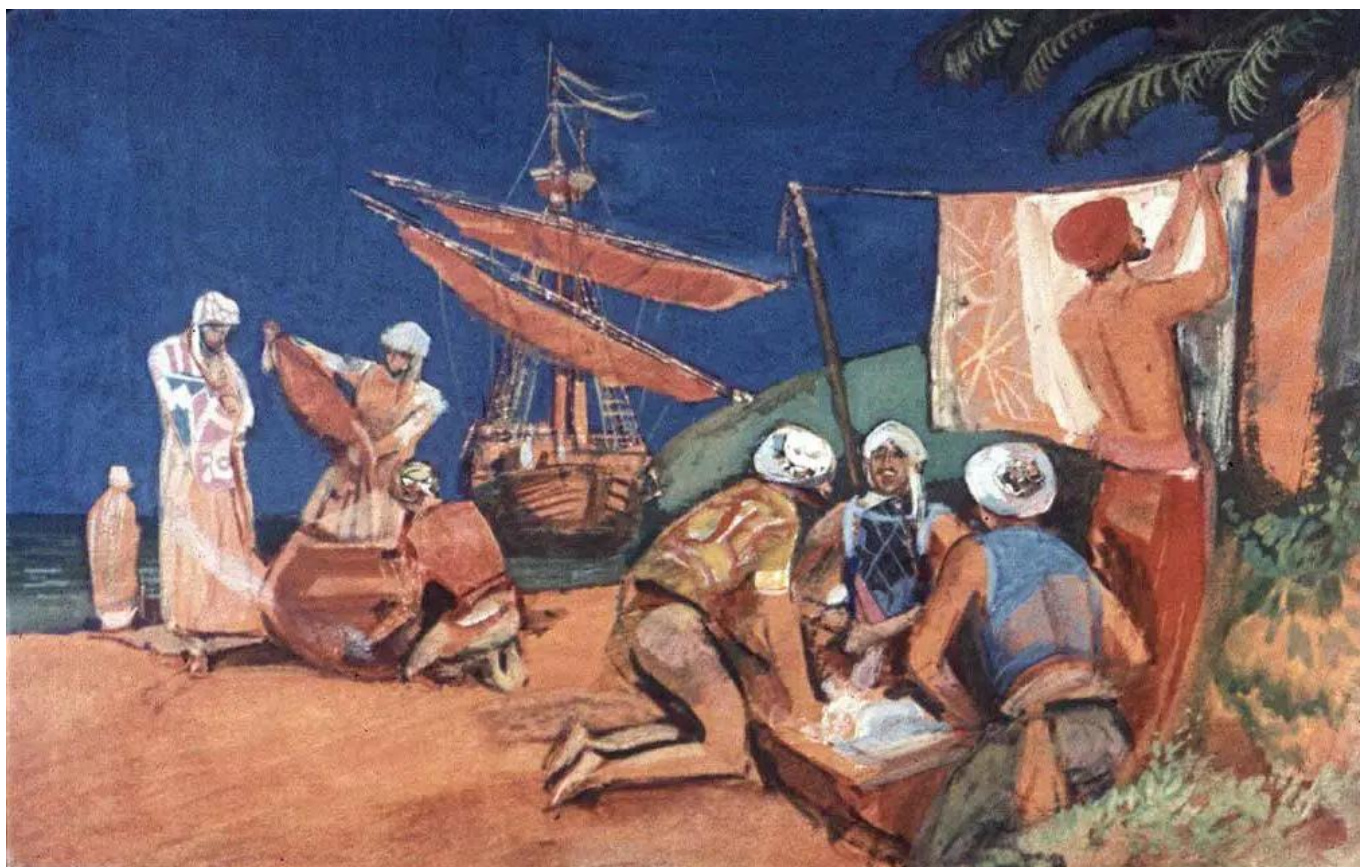
M-am imbarcat pe o corabie ce pleca din Basora, si mergea catre tari straine, cu gandul sa fac negot cu pietre scumpe, isi incepu Sindbad Marinarul povestea.

Am calatorit noi pe apa zile-n sir, pana cand unul dintre corabieri, ne semnala, ca in departare se zaresta un tarm necunoscut

Si tare ne-am mai bucurat la gandul ca vom calca din nou pe pamant, mai ales ca ostrovul acesta era minunat, cu flori si pasari nemaivazut de frumoase.

Majoritatea negutarilor care se aflau cu mine pe corabie, au hotarat sa debarce acolo, luandu-si totodata cu ei si lazile de marfa, cu gandul sa inceapa negotul, chiar pe acest taram minunat.

Eu insa ma plimbam pe marginea ostrovului, caci ceva imi spunea ca m-ar pandi o primejdie de moarte, daca m-as avanta spre mijlocul insulei. Si in vreme ce mergeam eu pe acolo, am vazut ceva care m-a ingrozit, caci

insula pe care poposiseram, nu era altceva decat un peste urias, care isi scosese spinarea la soare. Corabierii au strigat tocmai atunci spre noi sa ne reintoarcem degraba pe vas, pentru ca insula incepuse sa se miste, insa

...era prea tarziu, caci niciunul dintre noi nu mai simtea pamantul sub picioare, iar mai toti negutatorii au pierit inghititi de valuri.

Eu singur am scapat agatandu-ma de o barna si plutind in urma corabiei care se departa din ce in ce mai mult, fiindu-mi cu neputinta sa o mai ajung.

Si am plutit eu asa zile in sir cocotat pe barna aceea, pana cand am zarit intr-un sfarsit, un tarm care se vedea in departare.

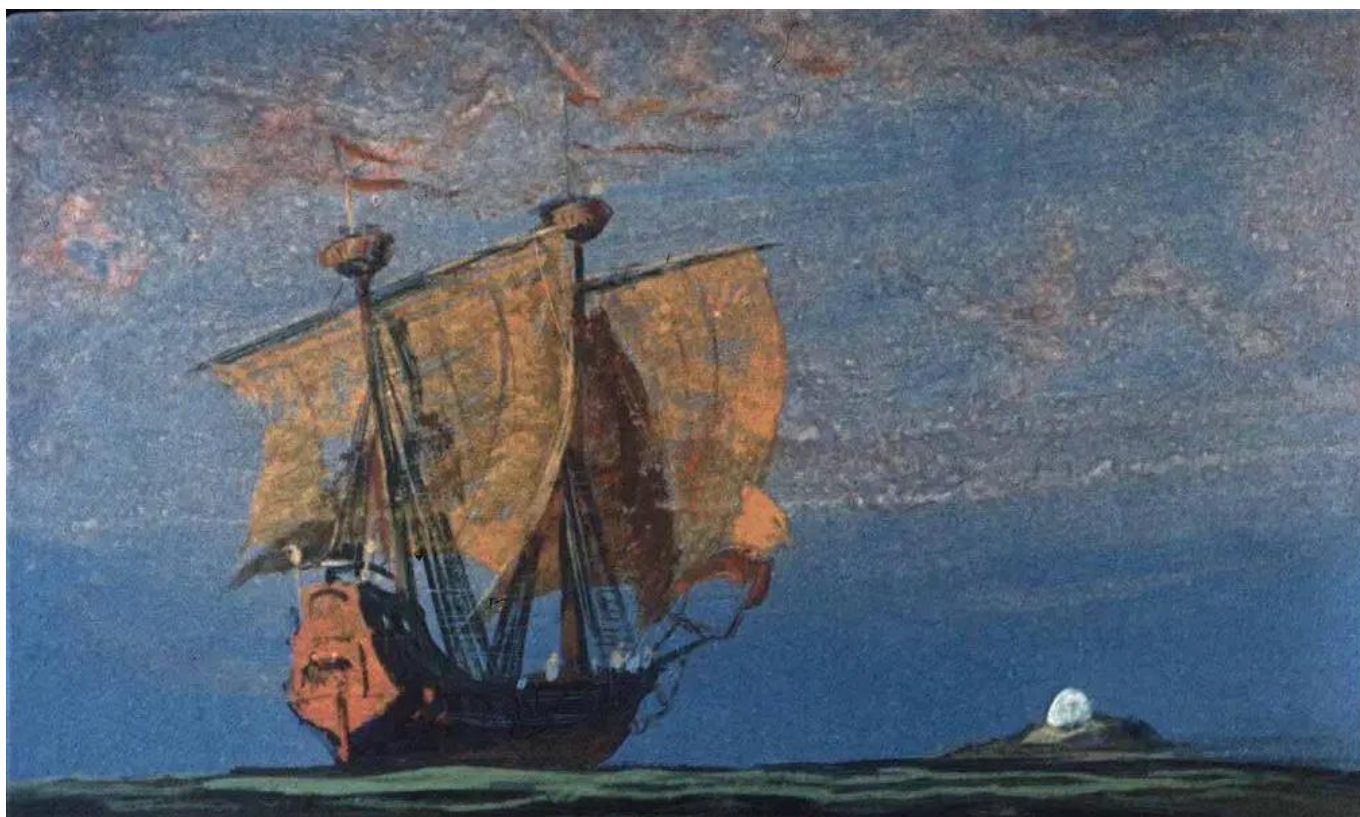
Cu ultimele puteri am ajuns pana acolo, multumind lui Allah, pentru ca am apucat sa simt din nou pamantul sub picioare.

Si iata ca norocul mi-a suras inca odata, si am zarit in departare o corabie, spre care am inceput sa strig cat puteam de tare, cu speranta ca voi fi auzit de marinari, iar acestia vor veni sa ma salveze din pustietatea in care ma aflam.

Si intr-adevar, asa s-au petrecut lucrurile, si povestindu-le celor de pe corabie prin ce peripetii am trecut pana atunci, tare s-au mai minunat acestia la cele auzite din gura mea.

Corabia naviga cu vant prielnic, si iata-ne din nou in apropierea unui taram necunoscut, in mijlocul caruia se vedea o stanca de un alb stralucitor. Cei de pe corabie s-au gandit ce cel mai bine ar fi sa exploram numaidecat insula cu pricina, si

iata-ma din nou debarcat in necunoscut. Tovarasi mei se apucara sa izbeasca de zor in stanca aceea alba si stralucitoare, insa eu ma tineam deoparte, caci inima imi spunea ca nu ar fi bine sa intervin in aceasta chestiune.

Si cum stateam eu acolo, si priveam imprejurimile, deodata am vazut ceva care m-a inspaimantat de-a dreptul, si am inceput sa strig catre tovarasii mei sa-si inceteze treaba cu lovitul stancii, si sa ne intoarcem cat mai repede pe corabie.

Ce se intamplase? Stanca aceea de un alb stralucitor, nu era altceva decat oul uriasei Pasari Rock, care tocmai se indrepta spre noi, vazandu-ne ceea ce facem pe acolo. Si in acelasi timp, puiul care tocmai statea sa iasa din ou, isi scoase capul afara, si slobozi nistre strigate atat de ascutite, incat ii asurzi pe tovarasii mei

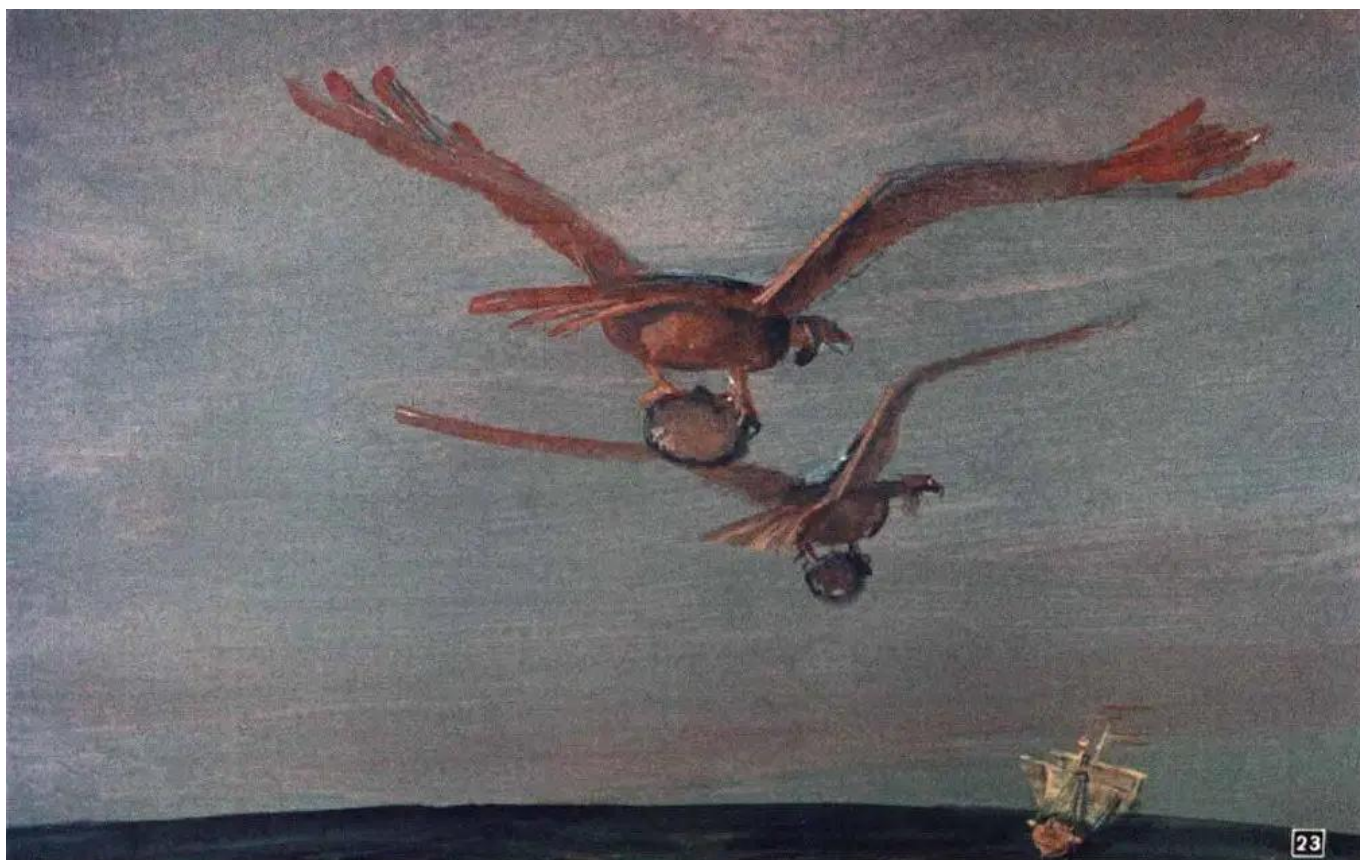
Ne-am indreptat apoi in goana spre corabie, dar...

nu mai era chip sa scapam din primejdia in care singuri ne afundaseram. Pasarea Rock era furioasa foarte pentru ca-i sparsesem oul, si

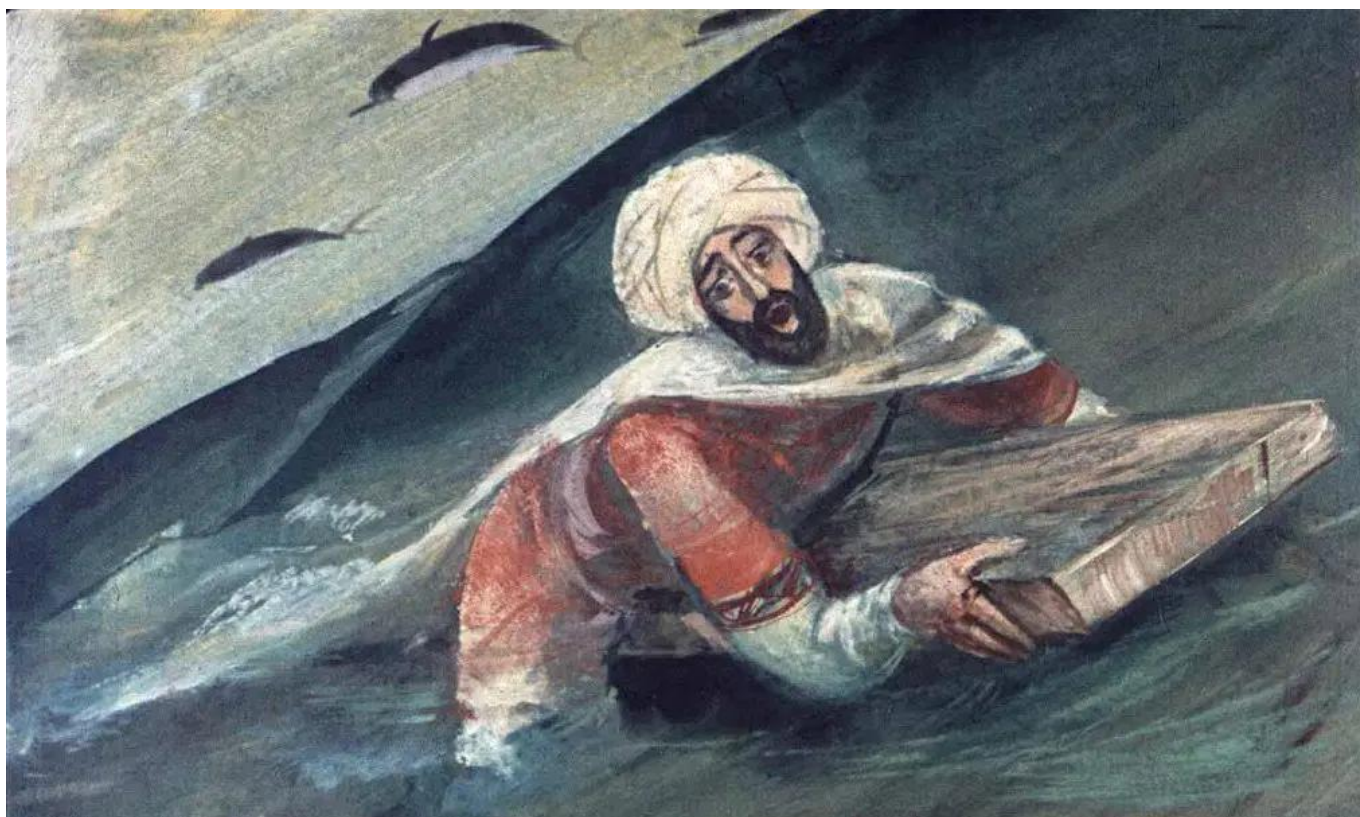
degeaba ne indepartam noi cu toata viteza de insula care nu era alta decat cuibul uriasei fapturi, pentru ca...

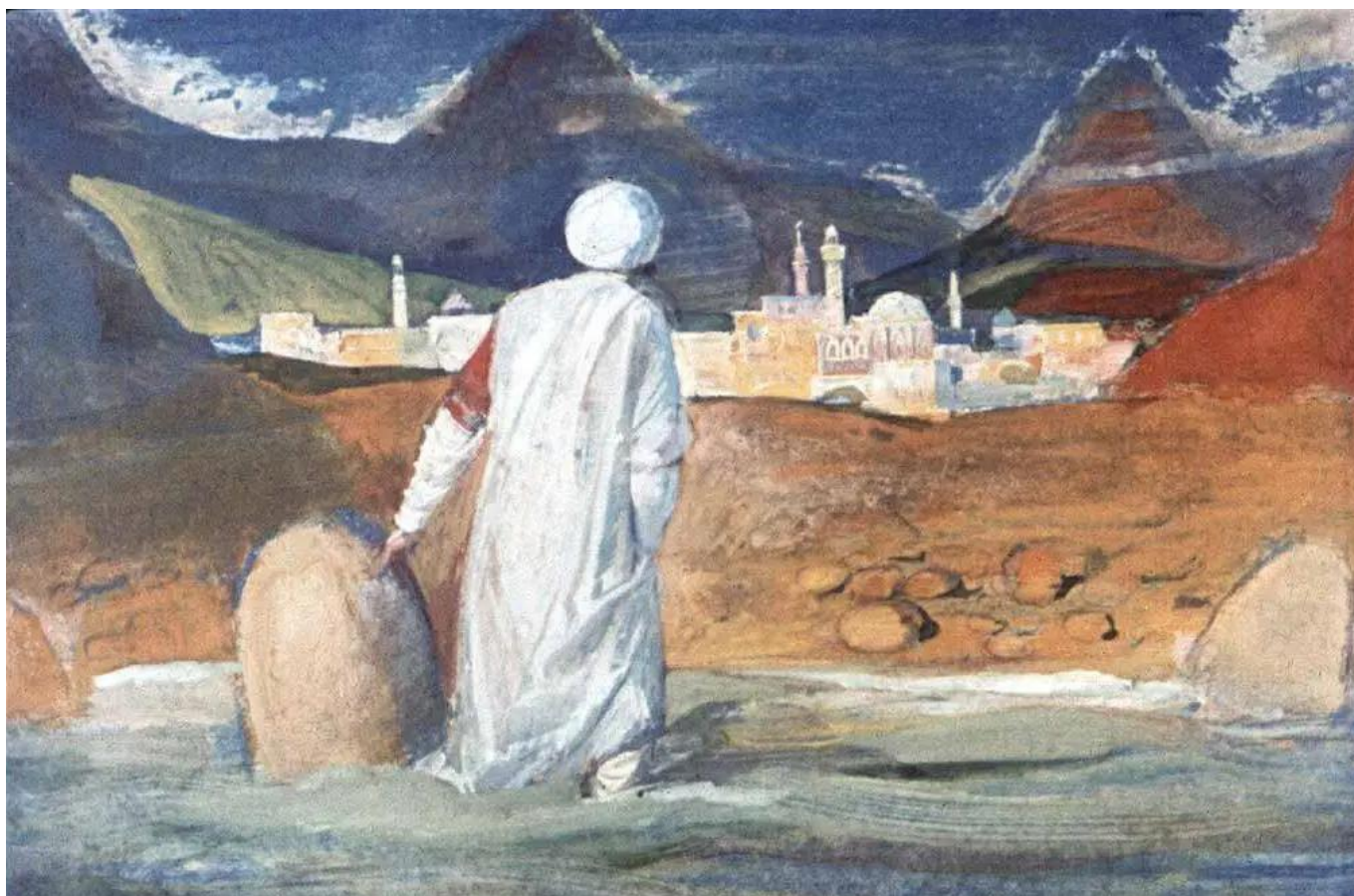
spre noi navalira mai multe Pasari Rock, care purtau fiecare in gheare cate un bolovan de marimea unei stanci uriase.

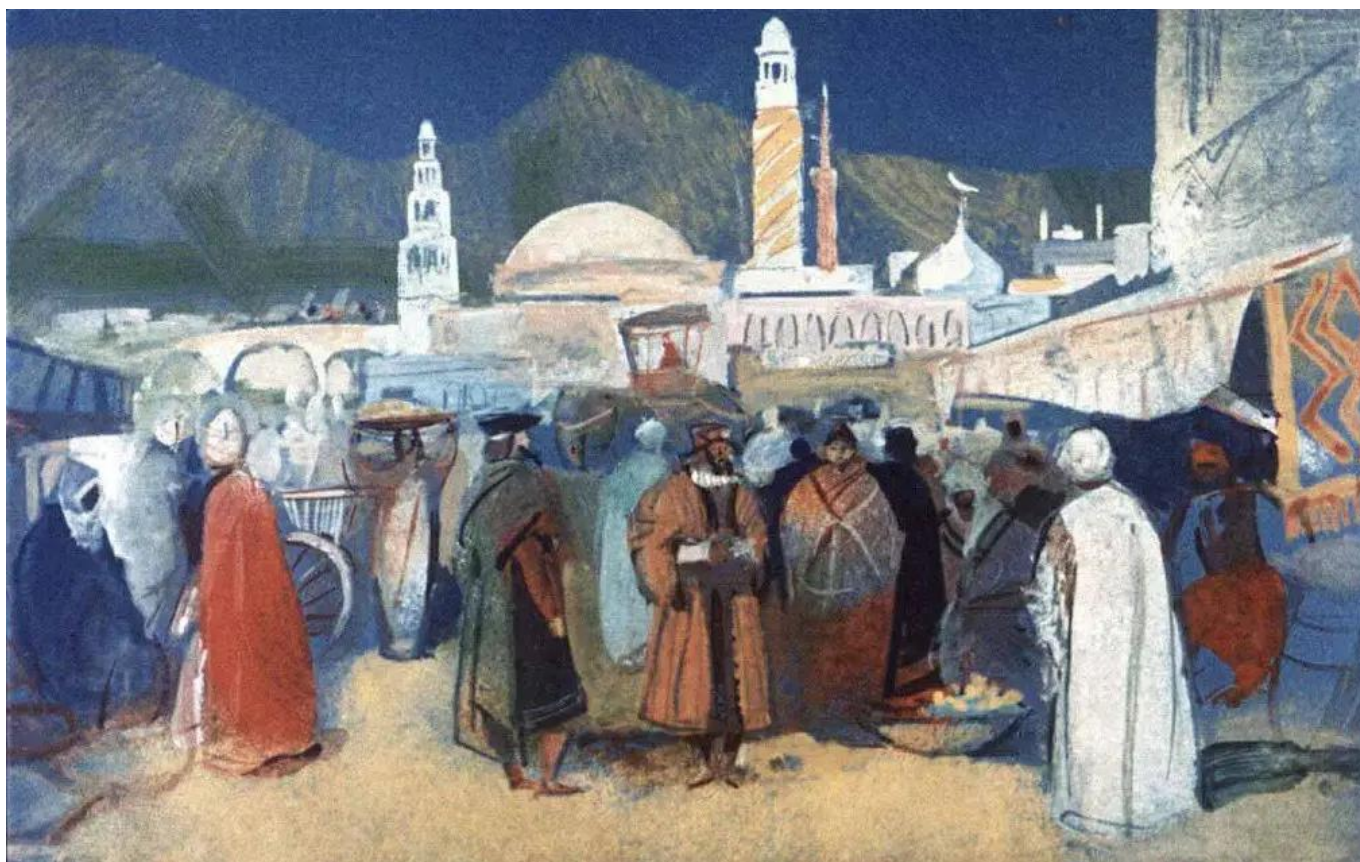
Pasarile au lasat bolovanii sa cada tocmai pe corabia noastra, care s-a scufundat numaidecat.

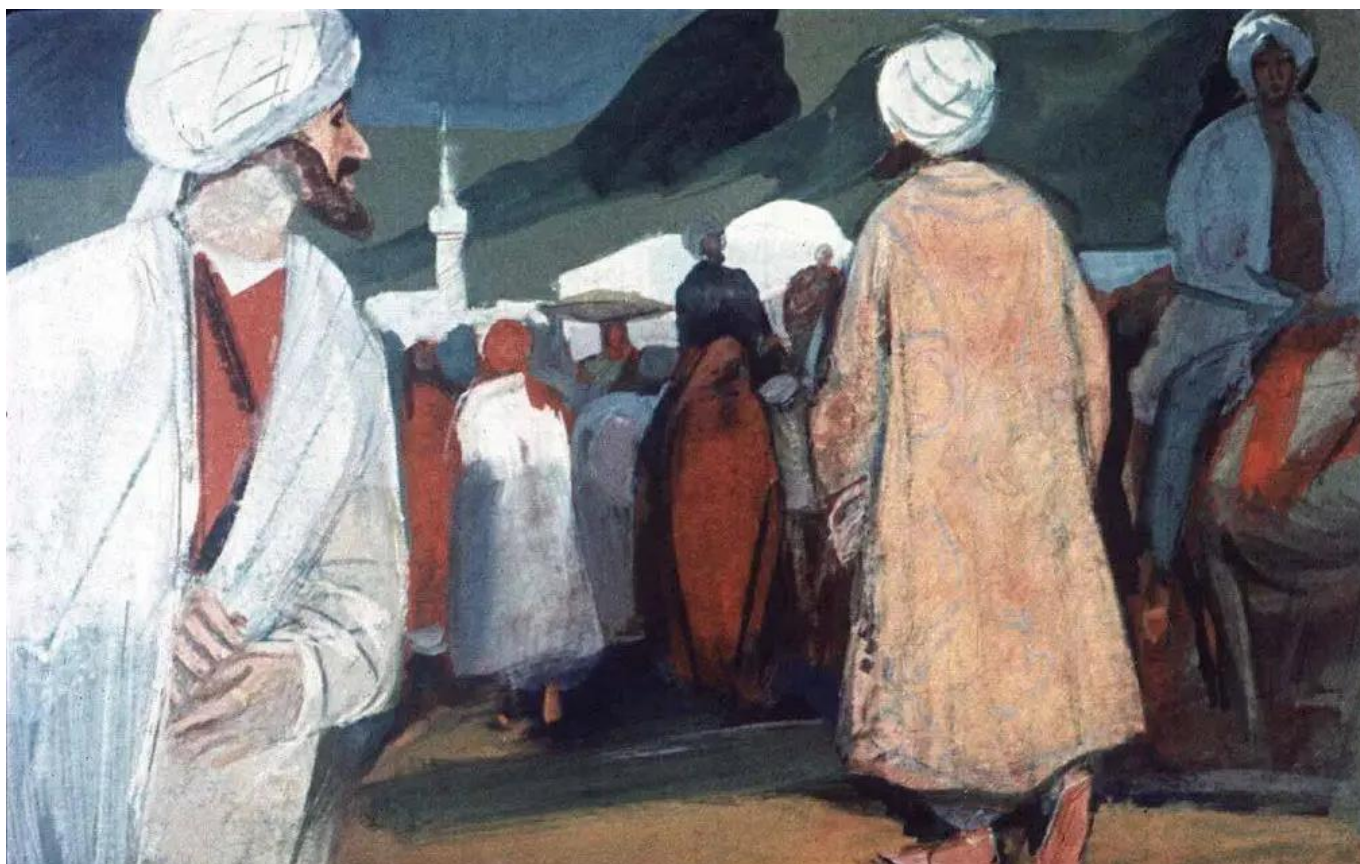
Eu singur am fost cel care a scapat din toata aceasta intamplare, agatandu-ma de o barna a corabiei, si plutind asa pe mare zile in sir.

Dar iata ca in cele din urma, Allah s-a milostivit de mine, si am ajuns pe un taram minunat, unde se vedea un oras stralucitor.

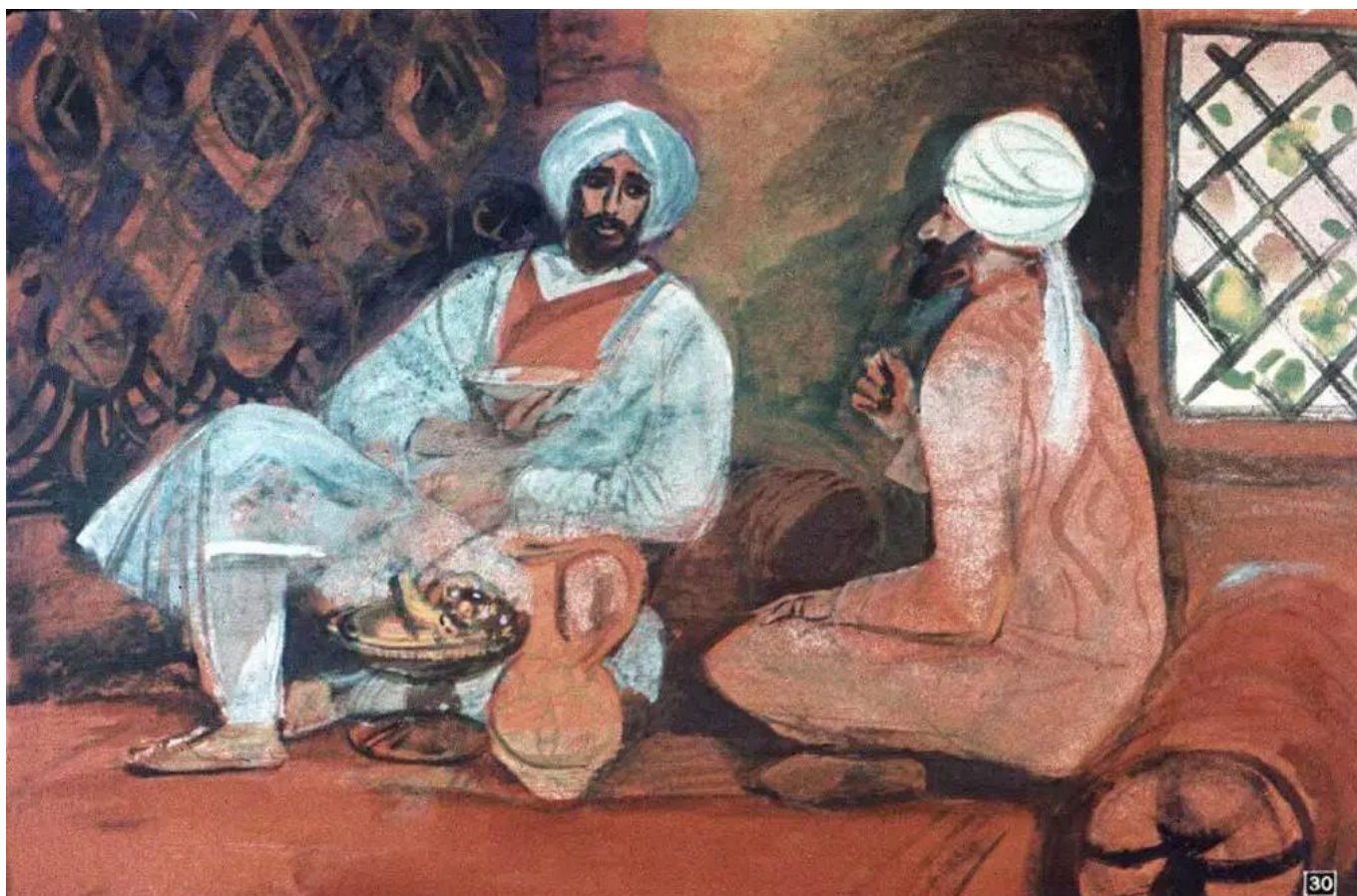
Si tare m-am mai bucurat cand am vazut aici o gramada de oameni, caci imi spuneam ca s-a inspravit cu aventurile cele rele, si am intrat din nou in randul civilizatiei.

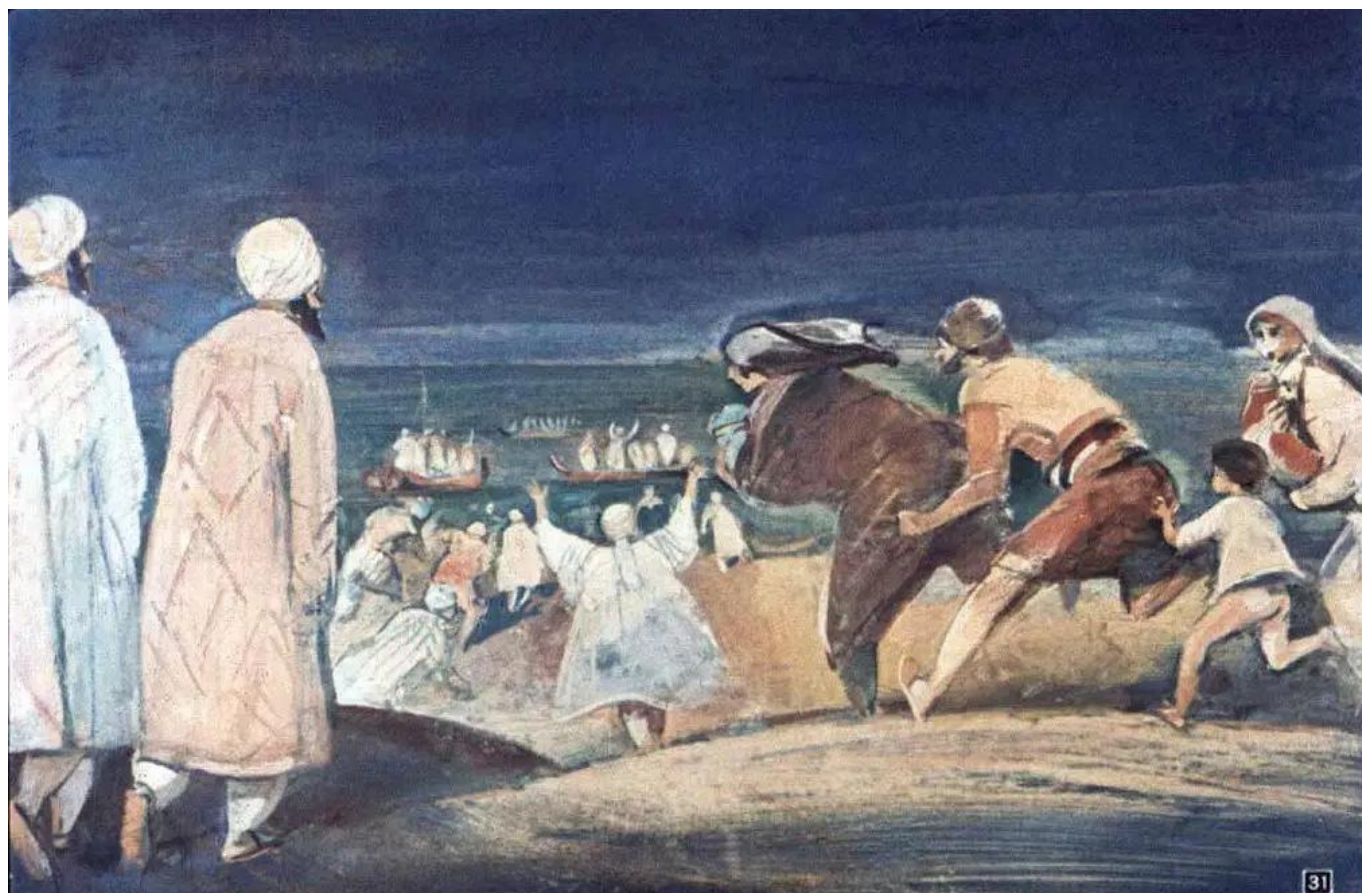
Insa din nefericire, aici nu cunosteam pe nimeni, iar in scurt timp, m-a apucat deznadejdea la gandul ca am nimerit intr-un loc deloc prielnic

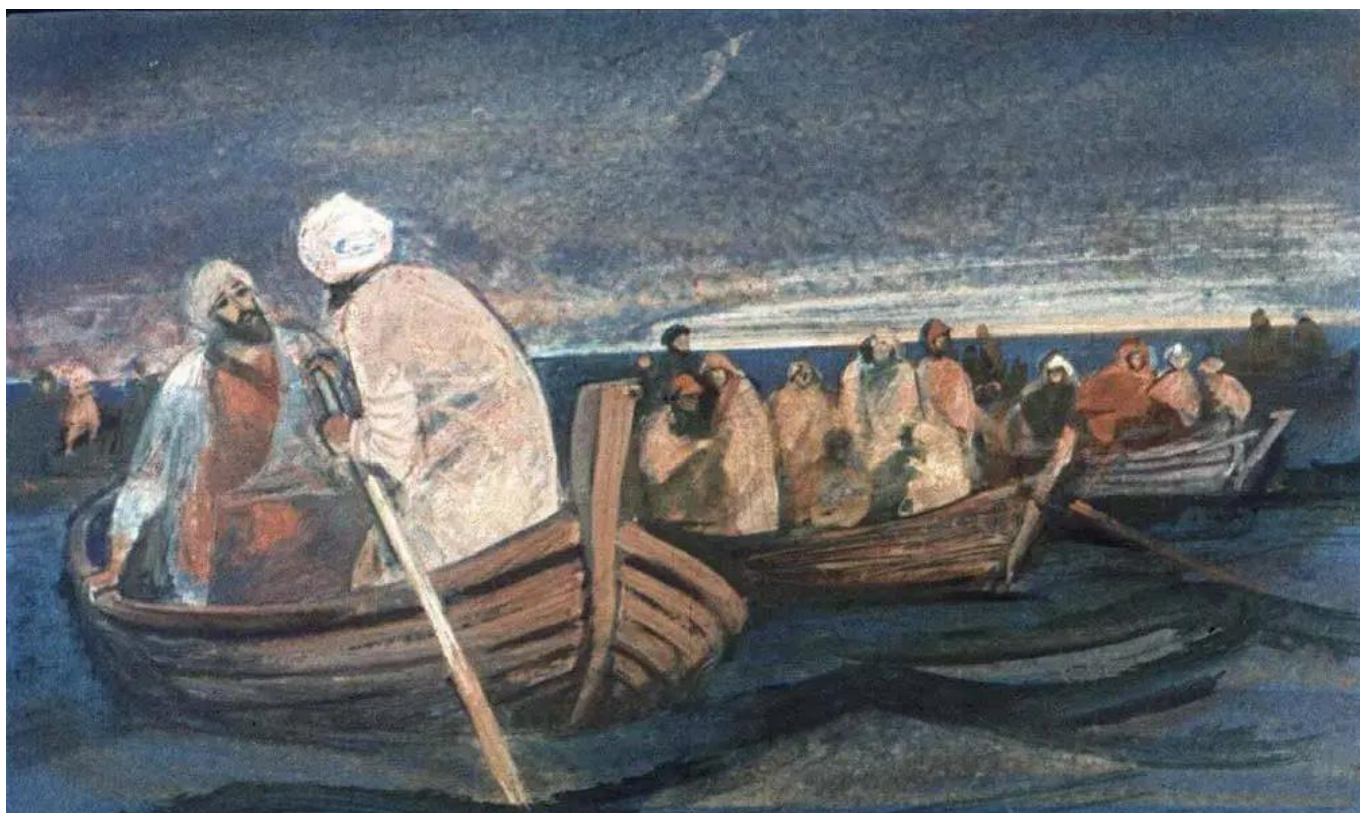
Dar iata ca avu-i norocul sa dau peste o mai veche cunostinta de-a mea, un om pe care il chema Mansur, si pe care il stiam din Bagdad.

Mansur m-a poftit la el acasa, si m-a ospatat in lege, povestindu-mi ca si el a ajuns pe aceste meleaguri tot datorita unor intamplari neobisnuite.

Apoi m-a invitat sa ma plimb cu el prin oras, insa ceea ce vazuram acolo, ne ingrozi pe amandoi. Oamenii se grabeau care mai de care, sa ajunga mai repede la barcile ancorate la tarm, si sa paraseasca de-ndata taramul acesta blestemat.

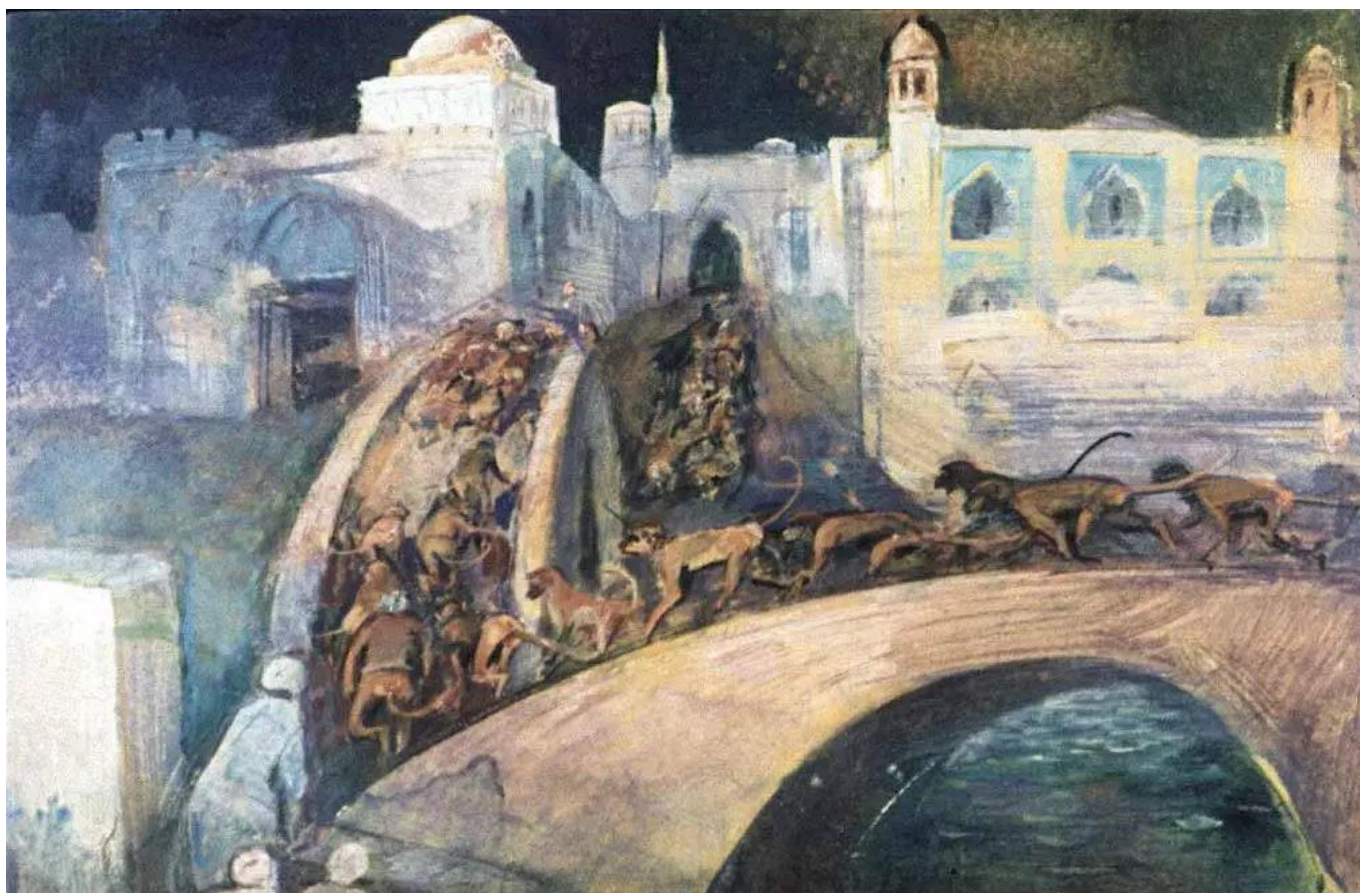
Mansur si cu mine am facut acelasi lucru, in cea mai mare graba, si odata ajunsi in largul marii, l-am intrebat pe prietenul meu, care este pricina pentru care am parasit in asa mare graba tarmul acela minunat. Mansur mi-a spus ca am avut mare noroc pentru ca am scapat cu viata, caci acolo

navalisera maimutele blestemate, care coborau cu zecile de mii din padurile din imprejurimi, inarmate cu torte si puse pe distrugere

Nimeni nu scapa de urgia maimutelor, care-i omorau pe toti cei care le ieseau in cale, iar apoi le luau straietele si se comportau precum oamenii.

Orasul trebuia sa fi fost la ora asta cotropit in totalitate de maimute, si niciun om care avusese nenorocul sa nu se imbarce la timp, nu se mai afla acum in viata.

Pe mine m-a dus Mansur pe o insula alaturata, unde isi avea o casa, si unde maimutele cele rele nu apucasera sa ajunga. M-a ospatat din nou, si mi-a spus ca pentru a pleca de aici, si a ajunge cu bine in preaiubitul nostru Bagdad, trebuia sa muncim din greu, caci toata averea si-o lasase pe insula unde navalisera maimutele cele blestemate.

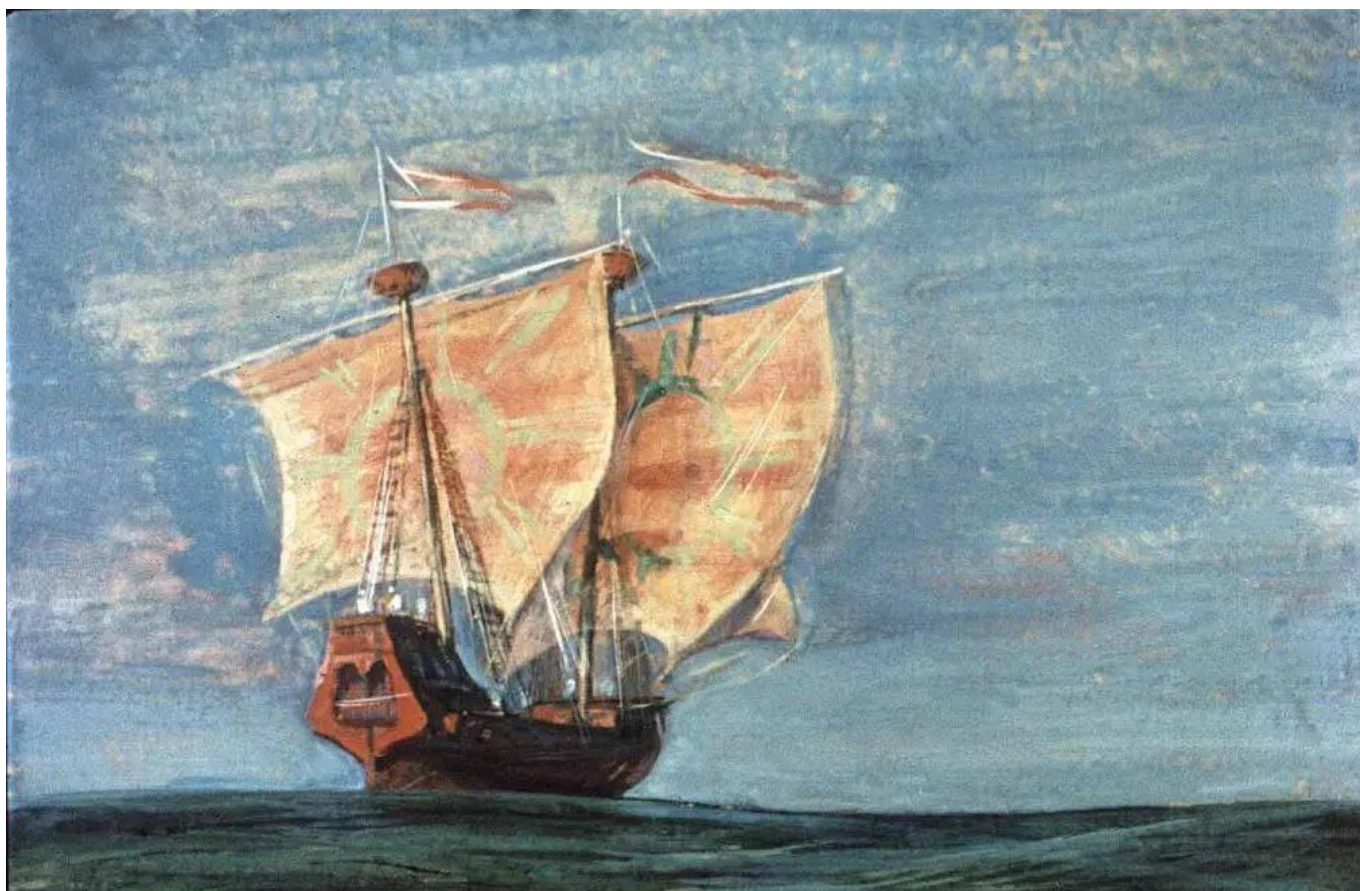
Si ce mestesug puteam oare practica aici, daca nu culesul nucilor de cocos. Prietenul meu m-a sfatuit sa umplu un sac mare cu bolovani, iar apoi sa-l urmez in padure. Acelasi lucru facu si el, iar cu sacii aceia ne afundaram in inima insulei. Acolo, se harjoneau prin copaci alte maimute, dar prietenul meu mi-a spus ca acestea nu sunt rele precum cele din insula pe care tocmai o parasiseram, ba chiar ne vor ajuta in mestesugul nostru.

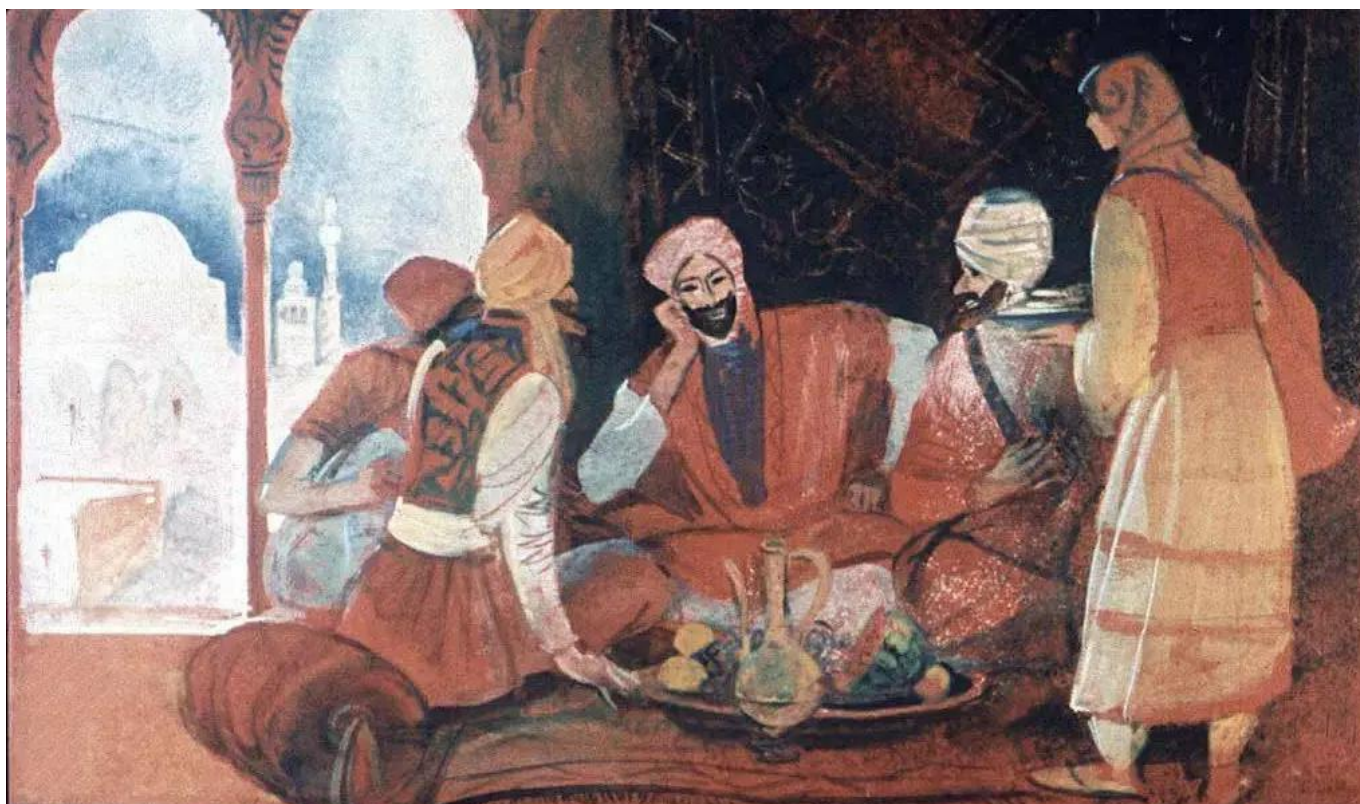
Am auzit cele spuse de el, dar am tacut din gura, caci nu ma dumirisem cum ne-ar di putut ajuta maimutele la culesul nucilor de cocos. Dar numaidecat se dovedi ca prietenul meu avea dreptate, caci, ajungand sub niste cocotieri, in care se aflau o gramada de maimute, Mansur ma sfatui sa incep sa arunc cu pietre in acestea. Ma executai pe data, iar maimutele ne raspunsera la randul lor, aruncand in noi cu nucile de cocos, ce se aflau la indemana acestora.

Din vanzarea nucilor de cocos am strans bani frumosi, si cu acestia ne-am putut...

plati calatoria pe o corabie ce naviga spre Bagdad.

Si ajungand inapoi cu bine, m-am hotarat sa nu mai plec vreodata pe mari si pe oceane, caci mari sunt primejdiile pe care le poti intalni in necunoscut, iar in schimb sa povestesc celor de aici, toate aventurile prin care mi-a fost dat sa trec, si de unde Allah, in nemarginita lui bunatate, m-a scapat cu viata.

Конец

Сценарий Н. Соловьёвой
Редактор Н. Мартынова
Художественный редактор А. Морозов

Студия „Диафильм“, 1969 г.
Москва, Центр, Старосадский пер., д. № 7

Д-138-69

Цветной О-80

ЧЕРНО-БЕЛЫЙ О-43

